

[ah- Velayet mam Ali \(as\)'n Viladeti](#)

Bugn mamet Gneinin ilk yldz, Mminlerin Emiri, ah Merdan mam Ali (a.s)'n kutlu ve bereketli .doum gn

mam Ali (as)'n Ksaca Hayat

Hazreti Emir-ül Mü'minin Ali (a.s), Beni Haim kabilesinin büyüü, Hz. Peygamber-i Ekrem'in amcas Ebu Talib'in oludur. Ebu Talib, Peygamber efendimizi çocukluk döneminden itibaren kendi evinde büyütüp himayesi altına almış, Hazret'in peygamberliğe seçilmesinden sonra da hayatta bulunduğu sürece o ilahi nuru, kafirlere, özellikle de Kurey kafirlerine karşı korumu, bu konuda hiçbir fedakarlıktan geri durmamıştır.

Hazreti Ali, (mevur rivayete göre) be'setten on yıl önce dünyaya gelmiştir. Altı yaşta iken de Peygamber'in isteği üzerine, Mekke ve yöresinde meydana gelen kuraklık nedeniyle maddi sıkıntıya giren babasının yanından ayrılarak, Peygamber'in

[evinde yaşamaya başlamış, böylece bizzat o Hazret'in eitiimi altına girmiştir. [1

Bu arada Peygamber-i Ekrem, gelenek haline getirdiği Hira'daki yıllık ibadeti esnasında ilk vahiy inerek peygamberliğe [seçildikten sonra eve dönüp olay anlatırken, o Hazret'e ilk iman getiren kişi Hz. Ali (a.s) olmuştur. [2

Yine nazar ayeti ismiyle mevrur olan "En yakın airtini uyar" [3] ayet-i kerimesi nazil olarak Peygamber-i Ekrem yakın akrabaların uyarılmakla görevlendirildiğinde, Hz. Resul akrabaların toplayarak onlara: "Sizlerden kim, benim bu görevimde bana yardım etmeye hazır mı, benim kardeşim, vasım ve aranızda halifem olsun?" buyurduğunda, onların arasından yalnızca Hz. Ali (a.s) ayağa kalkarak imanın ibraz etmiş, buna müteakip Peygamber-i Ekrem de mübarek elini Hz. Ali'nin omuzuna koyarak: "Bu benim kardeşim, vasım ve sizin aranızdaki halifemdir; onu dinleyin, ona itaat edin" buyurarak o Hazret'in iman etmesini kabul etmiş ve slam dininin ilk bandan itibaren kendinden sonra Hz. Ali'nin geldiğini vurgulamıştır.

Böylece Ali (a.s) Müslümanlar arasında ilk iman getiren ve hayat boyunca Allah'tan bakasına tapmayan ilk şahsiyet [olmakla birlikte, Hz. Resulullah (s.a.a)'dan sonra slam dininin ikinci şahsiyeti olmuştur. [4

Ali (a.s), Peygamber-i Ekrem'in hicretine kadar devamlı onunla birlikte olması, düşmanlara karşı onu savunmuş, kafirlerin Allah Resulünü katletme kararı aldıkları hicret gecesi de Ali (a.s), canını feda etmek pahasına, Peygamber efendimizin yanında yatmış ve Resul-ü Ekrem bu sayede gizlice evden ayrılarak emniyet içerisinde Medine'ye doğru yola koyulabilmiştir.[5] Hz. Resulullah'ın emniyete kavuşmasından sonra da o Hazret'in vasiyeti üzerine, Peygamber-i Ekrem'in nezdinde emanet olan halkın emanetlerini sahiplerine iade ederek annesini, Resul-ü Ekrem'in sevgili kız

[Fatimeyi Zehra'yı baka iki kadınla birlikte alıp Medine'ye doğru hareket ettirmiştir.[6

Medine'de devamlı Resulullah'la birlikteydi. Peygamber-i Ekrem hiçbir zaman gizli ve açıkta onu kendisinden ayırmadı. Biricik sevgili kız Hz. Fatma'yı zevce olarak ona münasip gördü. Müslümanlar arasında kardeşlik akdi

[okuttuğunda, Ali'yi (a.s) kendisine kardeşlik layk gördü.[7

Ali (a.s) Peygamberin katıldığı tüm savaşlarda hazır bulundu. Bir tek Tebuk savasına katılmadı. O da Peygamberin emri ile Medine'de Peygamberin yerinde kaldı. O zaman, yine Hz. Ali'nin seçkin makamın ümmetine bildirmek amacıyla Hz. Ali'ye hitaben: "Sen bana oranla Harun'un Musa'ya oranla sahip olduğu mevkie sahipsin; ancak benden sonra peygamber gelmeyecektir" buyurdu.[8] Böylece peygamberlik konusunda sahip olduğu makamların tamamını Hz. Ali (a.s)'da da bulunduğunu açıkça gözler önüne sergiledi.

Hazreti Ali hiçbir savata geri adım atmadı; hiçbir düşmandan kaçmadı; hiçbir artımda Peygamberin emrinden çıkmadı. O bu nedendir ki, Peygamber-i Ekrem'in: "Hiç bir zaman Ali haktan ve hak da Ali'den ayrılmaz"[9] övgüsüne mazhar .oldu

Ali (a.s) Peygamber'in vefatında otuz üç yaşındaydı. Tüm dini faziletlere sahip olup, sahabe içerisinde her açıdan en

seçkin mevkide olmasna ve Hz. Resulullah (s.a.a)'n ümmete açkça: "Ben kimin mevlas (efendisi) isem Ali de onun mevlasdr" [10] ve "Ali benden sonra her mü'min erkein ve mü'me kadnn velisidir" [11] buyurmasna ramen o Hazret'in genç olmas ve Ali'nin (a.s) fakirlere yardm etmesi, emri altnda olanlara muhabbet etmesi, çaresizlerin imdadna komas, cömertlii ve aff hakknda bir çok kssalar vardr. Eline geleni Allah yolunda fakir ve miskinlere verip kendisi çok zor koullarda yayordu. Çiftçilii, fidan dikmeyi, su kuyular kazmay ve bayr yerleri yeillendirmeyi severdi. Fakat bu yolda elde ettii eyleri fakirlere vakfederdi. O Hazretin vakflar "Ali (a.s) sadakalar" adnda mehurdur. Hilafetin sonlarında bunlarn [epeyce (yirmi dört bin dinar) geliri vard.[16

.Fusul-ul Mühimme, 2. b. s.14, Harezmi'nin Menakb kitab, s.17 -[1]

Zehair-ul Ukba, Kahire b. yl 1356, s.58. Harezmi'nin Menakb kitab, Necef b. yl 1385 H. s.16-22. Yenabi-ul -[2]

.Mevedde, yedinci bask, s.68-72

uarâ: 214 - [3]

rad-i eyh Müfid, Tahran basks, 1377 yl, s.4, Yenabi-ul Mevedde, s.122, Tefsir-i Taberi c. 19 s. 68, Dürr-ül Mensur -[4]

c. 5 s. 97

Fusul-ul Mühimme, s.28-30. Tezkiret-ül Havass, Necef basks, 1383 H. yl, s.34. Yenabi-ul Mevedde, s.105. -[5]

.Menakb- Harezmi, s.73-74

.Fusul-ul Mühimme, s.34 -[6]

.Fusul-ul Mühimme, s.20. Tezkiret-ul Havass, s.20-24. Yenabi-ul Mevedde, s.63-65 -[7]

.Tezkiret-ul Havass, s.1. Fusul-ul Mühimme, s.21. Menakb- Harezmi, s.74 -[8]

Muhammed b. ehraub'un "Menakb- Al-i Ebu Talib" kitab, Kum basks, c.3, s.62 ve 218. Gayet-ul Meram, s.539. -[9]

.Yenabi-ul Mevedde, s.104

Müsned-i Ahmet bin Hanbel 606, 906, 915, 1343, 2903, 17749, 18497, Sahih-i Tirmizi 2646, Sünen-i bn-i Mace - [10]

.113, 118 numaral hadisler vs

.Müsned-i Ahmet 2903, 1908, 21934, 211883, 21889 numaral hadisleri vs - [11]

.Menakb- A-li Ebu Talib, c.3, s.312. Fusul-ul Mühimme, s.113-123. Tezkiret-ul Havass, s.172-183 -[12]

.Tezkiret-ul Havass, s.27 -[13]

Tezkiret-ul Havass, s.27. Menakb- Harezmi s.71 -[14]

.Menakb- Al-i Ebu Talib, c.3 s.221. Menakb- Harezmi, s.92 -[15]

.Nehc-ül Belaa, üçüncü bölüm, 24. mektup -[16]